

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. J.**
bytem T., P.
zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
se sídlem Kořenského 15/1107, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Městský úřad Říčany**, odbor správních agend a dopravy
sídlem Komenského nám. 1619, 251 01 Říčany

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 1 000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 7 353 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Tomáše Hlaváčka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti podanou ke zdejšímu soudu dne 4. 4. 2018 domáhá uložení povinnosti žalovanému rozhodnout do deseti dnů od právní moci rozsudku ve věci žádosti obce Louňovice ze dne 21. 5. 2014 o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích parc. č. X a X v k. ú. Louňovice. Žalobkyně uvádí, že je účastníkem daného řízení a ve věci se obrátila na nadřízený Krajský úřad Středočeského kraje s podnětem na ochranu proti nečinnosti. Uvedený krajský úřad dne 23. 2. 2018 učinil vůči žalovanému opatření ke zjednání nápravy a přikázal mu ve věci neprodleně rozhodnout. Do dne podání žaloby však žalovaný neučinil jakýkoliv další úkon, natož aby rozhodl ve věci samé.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není nečinný, neboť dne 24. 4. 2018 vydal rozhodnutí č. j. 45808/2016-MURI/OSAD, jímž zastavil řízení o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace, a žaloba je proto bezpředmětná. Po zrušení předchozího rozhodnutí krajským úřadem nebyl nečinný, neboť dne 15. 2. 2018 vydal oznámení o novém projednání věci a poskytl účastníkům lhůtu pro uplatnění stanovisek, námitek a důkazů, což bylo v souladu se zákonem i právním názorem odvolacího orgánu. Předmětné řízení je složité, probíhá již několik let, žalobkyně se opakovaně odvolává a podává žaloby. Nelze

tedy tvrdit, že bezprostředně po zrušení věci odvolacím orgánem bylo možné ve věci rozhodnout bez nového projednání. Žalovaný dodal, že vezme-li žalobkyně žalobu zpět a bude-li požadovat náhradu nákladů podle § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žalovaný s takovým postupem nesouhlasí a má za to, že jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné pro to, aby soud rozhodl, že se náhrada nákladů účastníkům nepřiznává dle § 60 odst. 7 s. ř. s., neboť žalovaný byl vázán rozhodnutím nadřízeného orgánu oznámit nové projednání věci a teprve poté rozhodnout.

3. Žalobkyně v návaznosti na to podáním doručeným soudu dne 2. 5. 2018 vzala podanou žalobu zpět s tím, že tak činí pro pozdější chování žalovaného. Navrhuje tedy zastavení řízení a současně požaduje, aby jí soud vrátil část soudního poplatku a přiznal jí náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Poukazuje na to, že postup žalovaného v dané věci je chronicky nesprávný ve vztahu k lhůtám a opakovaně nezákonný. Ve vztahu k nákladům řízení tedy žádné zvláštního zřetele hodné důvody žalovaného nejsou dány.
4. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.
5. Krajský soud v Praze proto v souladu s dispoziční zásadou a citovaným zákonným ustanovením řízení o podané žalobě na základě zpětvzetí žaloby zastavil.
6. O vrácení soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč žalobkyni pak rozhodl podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen ve lhůtě plynoucí z § 10a odst. 1 téhož zákona.
7. V návaznosti na výše uvedené pak soud přistoupil k hodnocení otázky, která je mezi účastníky sporná, tedy zda má žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení.
8. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. *„žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však návrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení návrhovatele, má návrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“* Krajský soud v Praze již ve svém usnesení ze dne 23. 3. 2011, č. j. 44 A 118/2010-23, vyložil, že podmínkou aplikace § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. není samotná důvodnost žaloby ve smyslu toho, zda by žalobce byl býval se svou žalobou úspěšný. Při rozhodování podle tohoto ustanovení je soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti povinen hodnotit, zda žalovaný po podání žaloby začal konat a vydal skutečně to rozhodnutí, jehož vydání žalobce svou žalobou žádal. Náhrada nákladů řízení tak může být přiznána jen tomu žalobci, který vzal žalobu zpět skutečně pro pozdější chování žalovaného. I v situaci, kdy soud shledá, že by žalobci jinak náleželo právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., pak lze aplikovat § 60 odst. 7 s. ř. s., na který poukazuje žalovaný, a podle něhož platí, že *„jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.“* Právě aplikací tohoto ustanovení lze zajistit, aby nebyla přiznána náhrada nákladů řízení tomu žalobci, který by – nebýt zastavení řízení pro zpětvzetí – nemohl být se svou žalobou úspěšný, a to například proto, že žalobce před podáním nečinnostní žaloby zjevně nevyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti, či o

situace, kdy žalobce podává žalobu na ochranu proti nečinnosti v okamžiku, kdy ještě neuplynula lhůta stanovená pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, nebo krátce poté, co stanovená lhůta uplynula, apod.

9. V posuzované věci byla žaloba podána dne 4. 4. 2018 a žalovaný vydal požadované rozhodnutí dne 24. 4. 2018, tj. necelé tři týdny po podání žaloby. Vydání daného rozhodnutí přitom bylo to, čeho se žalobkyně žalobou domáhala, a současně bylo důvodem pro zpětvzetí žaloby. Žalobkyně tedy vzala žalobu zpět zcela zjevně pro pozdější jednání žalovaného, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
10. Soud nicméně (i s přihlédnutím k vyjádření žalovaného) dále posuzoval, zda v dané věci současně nejsou dány důvody zvláštního zřetele hodné pro to, aby žalobkyni nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s. Vycházel přitom z toho, že žalovaný byl ve věci nečinný, neboť rozhodnutí nevydal v zákonem stanovené lhůtě. Nečinnost žalovaného ostatně deklaroval i Krajský úřad Středočeského kraje v opatření ze dne 23. 2. 2018, č. j. 014818/2018/KUSK-DOP/Hir, jímž žalovanému přikázal, aby ve věci neprodleně rozhodl
(k významu opatření proti nečinnosti pro soudní řízení viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, publ. pod č. 2785/2013 Sb. NSS). Žalobkyně tak před podáním žaloby vyčerpala prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku ve smyslu citovaného ustanovení je splněna, pokud nadřízený správní orgán v zákonné lhůtě sám nekoná, pokud nadřízený správní orgán sice koná, avšak podřízený nečinný správní orgán dále setrvává v nečinnosti a nerespektuje nadřízeným orgánem stanovené lhůty, případně pokud nadřízený správní orgán žádosti účastníka o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhoví. V posuzované věci i přes opatření nadřízeného správního orgánu, který žalovanému přikázal ve věci bezodkladně rozhodnout, žalovaný nadále setrval v nečinnosti. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že vydal dne 15. 2. 2018 (tj. krátce před vydáním opatření nadřízeného správního orgánu proti nečinnosti) oznámení o novém projednání věci. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, které zrušilo předchozí rozhodnutí žalovaného v dané věci, bylo vydáno již dne 6. 11. 2017, téhož dne dle záznamu na daném rozhodnutí bylo vypraveno a právní moci nabylo dne 24. 11. 2017. Až dne 15. 2. 2018 pak žalovaný vydal zmiňované oznámení nového projednání věci (se lhůtou pro uplatnění stanovisek, námitek a případných důkazů do 15. 3. 2018), přičemž ke dni podání žaloby požadované rozhodnutí nevydal. Tyto okolnosti přitom jakkoliv nesvědčí tomu, že by s ohledem na závazný právní názor nadřízeného orgánu měly být dány důvody zvláštního zřetele hodné ve vztahu k povinnosti žalovaného hradit žalobkyni náklady řízení. Ani to, že daná věc je dle žalovaného velmi složitá, žalobkyně se opakovaně odvolává a vydaná rozhodnutí napadá žalobami, pak nemůže podle názoru zdejšího soudu soud představovat důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s.
11. Krajský soud v Praze tedy v návaznosti na výše uvedené neshledal, že by podaná žaloba byla nepřipustná, přičemž ze soudního či správního spisu ani z vyjádření účastníků nezjistil jiné důvody zvláštního zřetele hodné, které by měly vést k tomu, aby žalobkyni za užití §

60

odst.

7

s. ř. s. nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

12. Soud tedy podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v části zaplaceného a nevráceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a dále nákladech souvisejících se zastoupením žalobkyně advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za jeden úkon právní služby (sepis žaloby), u něhož sazba odměny činí 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], přičemž za zpětvzetí žaloby přiznal soud žalobkyni náhradu v poloviční výši hodnoty mimosmluvní odměny (1 550 Kč), neboť se jedná o úkon právní služby blízký svou povahou úkonům dle v § 11 odst. 2 advokátního tarifu. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce žalobkyně je plátcem DPH, a proto se jeho odměna rovněž zvyšuje o částku 1 103 Kč odpovídající 21 % DPH. Soud dodává, že odměnu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení advokátem podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu žalobkyni nepřiznal, neboť ze spisu je zřejmé, že daný zástupce zastupoval žalobkyni již během správního řízení, a byl tedy s věcí seznámen ještě před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho přípravu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto soudním řízení vznikly, tedy činí 7 353 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. května 2018

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu